

22^e Zondag door het Jaar C

***Mijn kind, als ge rijk zijt, blijf dan bescheiden,
en gij zult meer geliefd worden
dan iemand die geschenken uitdeelt. (Sir 3,17)***

Van leven naar eucharistie

Grenzeloze hoogmoed en bekrompen ijdelheid zijn afschuwelijke houdingen. Een stoer gezond verstand ontmaskert hen. Al te vlug worden zulke mensen van hun voetstuk gehaald waar zij zich eerst met zoveel geslepenheid – of was het onbewust? – hadden op gezet. Uiteindelijk komt de waarheid altijd boven. Verstandige mensen ontdekken de anderen immers vlug zoals zij zijn, met hun kwaliteiten maar ook met hun gebreken. De enige nederigheid die te verwerpen is, en zelfs bespottelijk aandoet, is schijnheiligheid en slappe passiviteit van mensen zonder karakter.

Eerste lezing

Wijsheid van Jezus Sirach 3,17-18.20.28-29

Mijn kind, als ge rijk zijt, blijf dan bescheiden, en gij zult meer geliefd worden dan iemand die geschenken uitdeelt. Hoe meer aanzien ge hebt, des te meer moet ge u vernederen; dan zult ge genade vinden bij God. Want groot is de macht van de Heer maar Hij wordt geëerd door de nederigen. Voor de kwaal van een hoogmoedige is er geen genezing, want het kwaad wortelt in zijn hart. Een verstandig mens overweegt gaarne spreuken, en de wijze droomt van een aandachtig gehoor.

Tweede lezing

Hebreeën 12,18-19.22-24

Broeders en zusters, bedenkt waar gij staat: gij zijt niet genaderd zoals uw voorvaders bij de berg Sinaï, tot een tastbare berg en een laaiend vuur, met duisternis, donderwolken en stormwind, waar de trompet klonk en een stem werd gehoord en die haar hoorden smeekten dat zij niet langer zou spreken, neen, gij zijt genaderd tot de berg Sion en de stad van de levende God, het hemelse

Jeruzalem en de duizendtallen engelen, de feestelijke en plechtige vergadering van de eerstgeborenen die in de hemel zijn ingeschreven, tot God, de rechter van allen, en de geesten der rechtvaardigen die de voleinding bereikt hebben, tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, wiens vergoten bloed iets beters afroept dan het bloed van Abel.

Evangelie

Lucas 14,1.7-14

Toen Jezus op een sabbat het huis van een van de voornaamste Farizeeën binnenging om er de maaltijd te gebruiken, hielden zij Hem voortdurend in het oog. Daar Hij opmerkte hoe de genodigden de voornaamste plaatsen aan tafel uitzochten, hield Hij hun de volgende gelijkenis voor: "Wanneer gij door iemand op een bruiloft wordt genodigd, ga dan niet aanliggen op de voornaamste plaats. Het zou kunnen zijn dat er door uw gastheer iemand is uitgenodigd die voorname is dan gij, en dat degene die u en hem genodigd heeft u komt zeggen: Sta uw plaats aan hem af. Dan zoudt ge vol schaamte de minste plaats moeten innemen. Maar wanneer ge ergens genodigd wordt, ga dan op de minste plaats aanliggen. Als degene die u heeft uitgenodigd dan komt zal hij u zeggen: Vriend, ga wat hoger op. Zo zal u de eer te beurt vallen in het oog van allen die met u aanliggen. Want al wie zichzelf verheft zal vernederd en wie zichzelf vernedert zal verheven worden." Hij zei ook nog; nu tot zijn gastheer: "Wanneer gij een middag- of avondmaal geeft, nodig dan niet uw vrienden, broers en bloedverwanten uit en ook geen rijke burens. Het zou kunnen zijn dat zij op hun beurt u uitnodigen en dat gij het dus terugkrijgt. Maar als ge een gastmaal geeft, nodig dan armen, gebrekkigen, kreupelen en blinden uit. Gelukkig zult ge zijn omdat zij het u niet kunnen vergelden. Het zal u vergolden worden bij de opstanding van de rechtvaardigen."

Van eucharistie naar leven

Christelijke nederigheid is erkennen dat men alles van God ontvangen heeft en zichzelf loyaal aanvaardt zoals men is, met zijn mogelijkheden en met zijn gebreken. Daaruit volgt een dubbele houding: God moeten wij danken en beroep doen op zijn hulp; bij anderen moeten wij hun gaven respecteren en broederlijk meedelen van onze gaven. Dan zien wij onszelf op de juiste plaats en nemen wij actief onze verantwoordelijkheid in het heilswerk op.